

Equips de Matrimonis

Make de Déu

Número 139

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

Pasqua 2020

"Jo soc el camí, la veritat
i la vida. Ningú no arriba
al Pare si no és per mi"
(Jn 14, 6)

» Sumari

3 Editorial

/ Crist ha ressuscitat. Al-leluia!

4/6 Veu de l'Equip Responsable

/ Crist ressuscitat acompanya
les nostres vides

7/11 Lletra de l'ERI

/ Carta de Enero 2020
/ Gener de 2020

12/22 Vida del Moviment:

/ Trobada de Veterans
del 16 de juny de 2019
/ Recés de Nadal de 2019
dels sectors dels EMD de Tortosa
/ Pregueu al Pare del cel
/ Acompanyament als equipistes majors
/ Trobada de pre-advent del sector
del Vallès
/ Trobada d'Advent del Sector de Barcelona
/ Pregària d'advent dels Equips
/ Congrés de laics, del 14 al 16 de febrer
de 2020 a Madrid
/ Congrés de laics

23/26 Veu dels Equips

/ Nos presentamos
/ Pare Massana, in memoriam
/ Gabriel Rodríguez Candel, in memoriam
/ Fent memòria

27/29 Pare Caffarel

/ Presència davant de Déu

30/31 Veu dels EDIP

/ Edip a Catalunya: És la nostra missió

31 Notes del Secretariat

32/33 Pensaments per créixer

34 Pregàries al vent

35 Llibres

/ Lluitar amb el diable. Memòries de la presó,
de Ngugi wa Thiong'o

36 Conte

/ La pau perfecta

37 Crítica de cinema

/ Història d'un matrimoni, (Marriage Story)

38 Tweets del Papa Francesc

FOTO PORTADA: Parc d'Husavik, Islàndia. La fotografia és gentilesca de Lourdes Montón.

Publicació dels EMD de Catalunya i Menorca

» Edita:

EMD de Catalunya i Menorca
Edifici de la Parròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Tel. 934 675 551
secretariat@emd-cm.cat
www.emd-cm.cat
Horari del Secretariat:
Dimarts de 10 a 12 h
Compte corrent EMD (CaixaBank):
ES19 2100 0832 6102 0030 1580

» Responsables EMD:

Catalunya i Menorca:
Agustín Labrador i Victoria García
victagus@gmail.com
responsables.regionals@emd-cm.cat
» Equip de revista:
Lourdes Gabarron
Xavier Aixendri i Maria Lluïsa Muñoz
Xavier Pérez i Meritxell Plana
Joan Vergé i Conxita Giró

» Per a publicacions:

revista@emd-cm.cat
joan.verge@josoc.cat

» Disseny i impressió:

Publicitat Tafaner, S.L.
Tel. 977 881 050
eltafaner@eltafaner.com
Dipòsit legal: B-19764-1981

Núm. 139 - PASQUA 2020

» ***Crist ha ressuscitat. Al-leluia!***

Si Jesús no hagués ressuscitat d'entre els morts seríem els més desgraciats entre els homes, l'escarni del món. Contra tota lògica humana, els cristians ens hem aferrat segle rere segle a aquesta convicció.

Tomàs, perquè has vist, has cregut, sortosos els que creuran gràcies a la vostra paraula.

I ens hem refiat de la paraula dels apòstols, de les paraules de l'Evangelí, de les paraules dels profetes i de tants cristians que ens han precedit en el camí de la fe.

La natura s'afegeix, any rere any, a aquesta apoteosi de resurrecció. Les plantes moren, els camps semblen erms, improductius, els arbres mostren els seus monyons ressecs. I, llavors, amb el primer crit d'alerta del bon temps, tot es renova i s'expandeix. Floreixen els ametllers i, immediatament, els altres arbres fruiters,icolorint i perfumant els nostres camps. Acollint les atrafegades abelles. Creixen els sembrats, els arbres, arbustos i plantes diverses treuen brot.

De vegades, d'una manera una mica imprudent, aliens a les gelades de finals d'hivern. Tornen les orenetes i els ocells d'estiu. Tot crida a renovar-se. A què renovem també la nostre fe. La fe en un Crist ressuscitat que va prometre que restaria amb nosaltres fins al final dels segles. Aquest és la nostra esperança que, juntament amb la fe i la caritat són la tríada que ens impulsa a seguir endavant. A no defallir. A donar exemple de coherència. A sentir-nos Poble de Déu en marxa juntament amb els nostres germans dels EMD i la resta de la humanitat.

Bona Pasqua!

» *Crist ressuscitat acompanya les nostres vides*

El punt fonamental de la nostra fe cristiana és la resurrecció de Jesucrist. Tant és així que Sant Pau arriba a dir: “Si prediquem que Crist ha ressuscitat d’entre els morts, com és que **alguns de vosaltres neguen la resurrecció dels morts**. Si no hi ha resurrecció dels morts, tampoc Crist no ha ressuscitat. I si Crist no ha ressuscitat, la nostra predicació és buida, i buida és també la vostra fe... I **si Crist no ha ressuscitat, la vostra fe és il·lusòria**, encara viviu en els vostres pecats. En conseqüència, els qui han mort en Crist, també estarien perduts sense remei. Si l’esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d’aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però, de fet, **Crist ha ressuscitat** d’entre els morts, com a primícia de tots els qui han mort” (1Co 15,12-20).

El convenciment de la resurrecció de Jesús de Natzaret és tan fort i intens entre els Apòstols i els primers cristians, que aquest fet capgira les seves vides. Jesús de Natzaret no és només un home de bé que predica un món idíl·lic, que entusiasma la gent, dona esperança, cura malalts, es manifesta obert i lliure davant de tantes lleis i preceptes com tenien els jueus. Crist parla de resurrecció i de vida, i afirma: **“Jo soc la resurrecció i la vida. Qui creu**

en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més". Ho creus, això?

Aquestes paraules de Jesús venen confirmades pel fet que en diferents ocasions ressuscita a morts i ressuscita a Llätzer. Després, Ell mateix ressuscitarà.

Amb tot, als deixebles els costa de creure-ho, no se'ls fa evident en un primer moment, ni a Maria Magdalena, ni als deixebles que van camí d'Emmaús, però quan ho accepten, aquest esdeveniment els transforma i arriben a anomenar-se "deixebles del Ressuscitat".

Avui també tenim persones que es diuen cristianes i que no acaben de creure en la resurrecció de Jesucrist. No han arribat al nucli, al punt centrat de la fe cristiana.

Dubtes i temptacions d'acceptar un missatge parcial de Jesús els podem tenir tos. Per això ens cal preparar la gran festa de la Pasqua, la festa de la resurrecció del Senyor. Cal refermar la nostra fe; ens cal purificar-la, com ens cal purificar la nostra vida per tal que cada vegada siguem més bons seguidors de Crist.

El temps de Quaresma ha de servir per conèixer, purificar, fer créixer i viure la vida cristians de cadascun de nosaltres, dels nostres equips i famílies i de tota la comunitat.

Crist Ressuscitat ens acompanya. Seguint-lo a Ell i tindrem la plenitud de la vida, creixerà la nostra esperança i també la nostra capacitat d'estimar.

Al-leluia, Crist és viu, ha ressuscitat, Al-leluia!

Mn. Josep Serra i Colomer
Consiliari dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Crist ressuscitat ens acompanya*

El títol d'aquest article, sembla una obvietat, tothom ja sap que Crist ens acompanya sempre, és de les primeres coses que t'ensenyen a la catequesi, Jesús és el teu amic i sempre va amb tu. Però, veritablement una cosa és saber-ho i una altra molt diferent és viure-ho.

Viure aquesta companyia de Déu és tenir posada la confiança en Ell, en que les coses aniran com han d'anar segons els seus plans, no segons els nostres. Això no sempre és fàcil d'acceptar. Un exemple que ens trobem moltes vegades en trobades o reunions, és que un gran nombre de d'equipistes comparteixen que se senten una mica tristos perquè una gran majoria dels fills no continuen als Equips, ni tan sols creuen en Déu. Però, com que Déu camina amb nosaltres fent el mateix camí, de vegades ens posa molles de pa, com al conte. En aquesta ocasió, a nosaltres ens en va posar una, de ben grossa. L'altre dia vam conèixer una parella que cap dels dos havia crescut en famílies creients ni havien rebut una educació en la fe. Déu camina amb tots nosaltres, però és clar, que amb cadascú d'una manera diferent. I cada membre de la parella va fer un camí de conversió per la seva banda sense posar-ho en comú, fins que un dia, un d'ells va dir, anem a l'eucaristia? I van començar un camí de fe en parella. Aquesta ha estat una experiència que ens confirma que Déu crida els seus fills a seguir el seu camí en moments diferents de la vida. I hem de tenir confiança en Ell, Déu acompanya a tots els nostres fills, encara que en aquest moment de la vida no ho sembli.

Però el que sí podem fer nosaltres és pregar, pregar molt a Déu perquè sapiguem transmetre a tots els que trobem al nostre camí l'Amor de Déu, perquè sapiguem ser aquesta molla de pa en el camí dels altres, perquè sapiguem fer present a aquest Crist ressuscitat que ens acompanya.

El Pare Caffarel ho tenia molt clar, això de l'oració. Cada setmana rebem una frase que ell va escriure i que ens recorda la importància que té la pràctica d'aquesta oració diària i profunda, per aconseguir aquesta intimitat amb Déu i per reflectir-la als altres.

Agustín Labrador i Victoria García
Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» Carta de Enero 2020

Muy queridos equipistas:

Escuchamos desde diversos espacios y medios, la invitación a convertirnos en una Iglesia "en salida". Aún más, los Equipos de Nuestra Señora, quieren compartir esta invitación eclesial y ser también, "Equipos en salida". Es importante que podamos plantearnos lo que esto significa.

Hay varias maneras de "salir".

Podemos pensar en una salida "hacia dentro" de nosotros mismos. El mundo de las comunicaciones instantáneas y de los medios y tecnologías contemporáneos de comunicación, nos hacen perder, con frecuencia, la mirada hacia nuestra propia interioridad. Y, entonces, una salida, puede ser la de adentrarnos en nosotros para bucear en búsqueda de lo más esencial. Salir hacia adentro, que pareciera contradictorio, es la posibilidad de reconocernos como verdaderamente somos y, desde allí, pensar en la actividad exterior.

Igualmente, está la salida hacia afuera. Es la capacidad de reconocer todo lo que acontece más allá de nuestras fronteras. Es aprender a perder la autorreferencialidad para reconocer todo lo bueno y santo que se encuentra afuera. Es poder entrar en verdadero diálogo con el mundo contemporáneo y sus sensibilidades, criterios, valores y miradas, para que en una escucha activa nos dejemos interpelar y tocar por lo que acontece a nuestro alrededor y que no pertenece a nuestro ámbito cerrado.

Estar "en salida" ha de ser la disposición misionera que caracteriza a un discípulo del Señor Jesús. Es permitir que los dolores y sufrimientos, las necesidades y angustias de nuestros hermanos, conocidos y desconocidos, adquieran para nosotros un sentido que despierte la misericordia compasiva, la solidaridad y la posibilidad de ofrecer respuestas concretas desde nuestra fe en Jesús y nuestra pertenencia a la Iglesia en el Movimiento.

Vivir atentos y "en salida" es no cerrarnos en nuestras

convicciones y prejuicios para impedir que algo nuevo pueda aparecer. Es dejar de creernos los poseedores de la verdad absoluta que impide que muchos valores externos puedan enseñarnos nuevos caminos y aperturas. Es saber que el encerramiento en la tradición, la costumbre y el “siempre se ha hecho así”, trae la posibilidad de oxidación de la vida. Cerrar puertas y ventanas es producir estancamiento y herrumbre; abrirlas, puede traer un poco de polvo, pero éste es limpiado fácilmente. El moho, muy difícilmente se elimina.

Estar “en salida” es aprender a mirar de otra manera. Es poder tener otro punto de vista.

Quiero proponer a los equipistas que, por unos minutos, miremos hoy el mundo desde otra perspectiva y saquemos algunas conclusiones:

Al terminar este año 2019, mi cariñoso saludo a todos y a cada uno de los equipistas, quiere ser invitación a dejar entrar el aire nuevo que permite respirar con confianza y salud. Que sea el Señor Jesús, el Cristo Liberador, quien guíe nuestro caminar. Un fraternal abrazo.

P. Ricardo Londoño Domínguez
Consiliario Espiritual del ERI

» *Gener de 2020*

Escrivim aquestes paraules al final de 2019, quan s'apropen les festes de Nadal i Any Nou. Però, quan les llegiu, ja estarem al 2020. Per tant, iniciem aquestes línies amb dues mirades: una per a l'any que ja s'ha acabat i l'altra per al que comença.

I volem dirigir els nostres ulls a tot el que ens ha passat des que vam acabar la trobada de Fàtima, quan vam començar a

participar en l'Equip Responsable Internacional (ERI), amb la responsabilitat de coordinar els Equips Satèl·lits fins al 2014.

Des d'aquella memorable trobada, hem viscut moments molt intensos d'oració, treball, alegria, estudi, discerniment, convivència, descobriment, amistat i, sens dubte, moments de conèixer i estimar aquesta nova família, composta pels matrimonis i el consiliari que formen l'ERI.

A Brasília, capital del nostre estimat Brasil, on vivim, hem vist créixer la nostra família al llarg dels nostres 44 anys de casats. Avui, a més dels 4 fills, tenim una nora, dos gendres i una neta. I el nostre equip de base, l'Equip 19 del Sector C de la Regió de Brasília I, província del Centre Oest, també creix per a acompanyar-nos, tant en les oracions com en les participacions, en el nostre compromís amb l'ERI.

Com veieu, tenim molt que agrair i lloar al Senyor. I, a partir d'allò que ensenya l'Evangelí de Lluc 12, 48: "A tot aquell a qui ha estat donat molt, li demanaran molt", hem procurat posar els dons divins i les capacitats humanes que rebem al servei de la construcció del Regne de Déu.

En efecte, podem constatar que l'ERI ja ha treballat molt en aquest temps. Des de la nostra primera reunió a París, encara al 2018, passant per la reunió itinerant al Líban, per la reunió i Col·legi a València (Espanya) i, per fi, l'octubre passat, la darrera reunió de l'any 2019 al Secretariat a París. I això sense parlar de les atribucions específiques de cadascun dels matrimonis, sigui com a matrimonis d'enllaç de zona, sigui a l'àrea

on han estat cridats a servir (secretaria, comunicació, Equips Satèl·lits, coordinació general).

Pel que fa als Equips Satèl·lits, que és el nostre camp d'actuació, foren llançats a Lisboa, entre els dies 3 i 5 d'octubre de 2019, els quatre nous equips que treballaran en els propers anys. Aquests abordaran els temes que les Superregions i Regions lligades a l'ERI suggeriren a partir de les necessitats detectades, o bé aquells que l'ERI, a partir de les orientacions proposades per als propers anys, ha cregut necessaris.

En aquesta reunió de llançament, marcada per l'ambient fratern, de profunda oració i alegria, es va treballar intensament, procurant tots discernir i configurar els rumbos de la missió a què van ser cridats.

Estan treballant els següents Equips Satèl·lits, formats per quatre matrimonis cadascun: el de pedagogia, que actualitzarà el procés de pilotatge de nous equips; el d'investigació i reflexió, que proposarà un sistema de recopilació d'informacions sobre el Moviment en els diferents llocs on es troba, amb la finalitat de conèixer millor la realitat local; el de matrimonis joves, que prepararà tant material per a la formació d'equipistes per a actuar pastoralment amb matrimonis joves, com material per a aquest públic a partir de la pedagogia del Moviment; el de parelles de segona unió, que també prepararà material de formació per a equipistes per tal de treballar amb aquestes parelles, i també material que pugui servir en el treball pastoral amb elles, fent servir la pedagogia del Moviment.

Sembla ambiciosa aquesta organització? De fet, ho és. Però, aquest és el paper dels Equips Satèl·lits.

Com tots sabeu, els Equips Satèl·lits van ser creats per l'ERI el 2001, en el Col·legi Internacional de Dickinson-Houston, a Texas, amb l'objectiu d'aprofundir en temes d'interès per al Moviment i per a la formació integral dels equipistes de base.

Aquests equips van ser batejats amb el nom d'Equips Satèl·lits pel membres de l'ERI, potser influïts per al visita que els membres del Col·legi acabaven de fer al centre espacial de Houston, fent una analogia amb el servei de comunicació, d'enllaç i d'exploració fet pels satèl·lits creats per l'ésser humà.

El treball actual dels Equips Satèl·lits és el de contribuir a les demandes de reflexió sobre el futur del Moviment dels Equips de la Mare de Déu, en funció dels desafiaments proposats en la Trobada de Fàtima, tractant de distingir els elements inamovibles de la vocació i la missió al carisma fundacional, d'aquells que tenen marge de llibertat per a respondre als desafiaments de la nostra època, posant la seva pedagogia al servei de l'Església junt amb les diferents realitats del matrimoni i la família.

I posant la nostra mirada en allò que ens espera al 2020, per primera vegada en la història del Moviment, l'ERI farà la seva reunió itinerant en un país de l'Àfrica, Togo, concretament a Lomé, la capital, on tindrà l'oportunitat de trobar els líders del Moviment al continent africà, amb l'expectativa de la presència de 450 participants, entre matrimonis i consiliaris.

A Varsòvia, Polònia, a finals de juliol, serà la segona reunió de 2020, seguida del Col·legi Internacional. I estem treballant a ple rendiment perquè es compleixin tots els objectius fixats per als EMD.

Amics, com veieu, hi ha molt que agrair i lloar, i moltes coses per les que pregar. Desitgem que el Nen Jesús, que va renéixer als nostres cors a Nadal, ens entusiasmi i ens enforteixi cada dia del 2020, perquè estem segurs que avui i sempre, el Senyor va fer i segueix fent meravelles en nosaltres.

Rebeu tothom la nostra abraçada més afectuosa.

Mariola i Elizeu Calsing
Matrimoni de l'ERI - Responsables dels Equips Satèl·lits

» *Trobada de Veterans del 16 de juny de 2019*

Veterans, Sempre EMD, persones ja grans en tots els sentits, ens vàrem trobar per viure i conviure en la pau de Crist, recordant la tasca dels Equips de la Mare de Déu i agraint al pare Josep Massana la seva participació com a consiliari de diferents equips i consiliari general del Moviment a Catalunya i Menorca.

Aquesta jornada, amb la participació d'uns 30 veterans aproximadament, va ser molt emotiva i entranyable. Alhora es va fer un homenatge a un consiliari veterà que ens va presentar el seu llibre "L'amor esponsal", publicat en els Caputxins de Sarrià de Barcelona el mateix any.

Eulàlia Sauret
EMD Barcelona 157

» *Recés de Nadal de 2019 dels sectors dels EMD de Tortosa*

Els Equips de Matrimonis de la Mare de Déu dels sectors de Tortosa A i B es van trobar a la Parròquia de la Mare de Déu dels Dolors a Tortosa, el passat 14 de desembre.

Després d'uns moments de pregària conjunta, vam poder gaudir d'una xerrada a càrrec de Mn. José Luis Arín, vicari general de la Diòcesi de Tortosa, que ens va endinsar en el context de la vida de Jesús, presentant un reportatge periodístic que es podria haver fet als temps de Jesús, però contat com si llavors tinguessin els mitjans d'avui i la repercussió mediàtica d'ara. Va suposar una bona posada a punt de cara al Nadal per a tots els matrimonis que van assistir.

Va ser un goig poder escoltar i imaginar el revolucionari pensament

de Jesús, sempre mostrant una total coherència del que deia amb el que feia, i sempre al costat dels pecadors amb voluntat de conversió i dels pobres compromesos.

Després vam celebrar una emotiva missa a la capella de la Parròquia.

A continuació, es va donar complida informació per part dels responsables de Sector i dels responsables regionals, Agustín i Victoria, que van tenir l'amabilitat d'acompanyar-nos durant tota la jornada.

En acabar, vam anar a dinar a un restaurant proper i ens acomiadàrem felicitant-nos els Nadals i desitjant-nos el millor per a cadascú de nosaltres i de les nostres famílies.

Pepe Domènech i Pepita Signes
Responsables del Sector de Tortosa B

» *Pregueu al Pare del cel*

Un moviment com els EMD que fa una clara aposta per cuidar l'espiritualitat dels matrimonis que en formen part ha d'oferir als seus membres eines per poder dur a terme aquest objectiu.

La intuïció del Pare Caffarel, posant al nostre abast els Punts Concrets d'Esforç, va ser revolucionària en el seu temps i continua essent-ho ara ja que segueixen tenint la mateixa força i validesa del primer dia. Açò sí, demanen una forta determinació per dur-los a terme, determinació que moltes vegades no sabem tenir com a parella.

Des dels nostres dos sectors de Menorca també volem oferir als nostres equipistes espais de trobada entre noltros i amb Jesús. En concret, al llarg del curs, hi ha tres moments forts que ja fa uns anys que es van organitzant:

– PREGÀRIA D'ADVENT: Les vam dur a terme el passat mes de desembre. Una aglutinava el Sector A i l'altra el Sector B. Pretenen oferir un moment d'aturada en aquest temps previ a Nadal, a fi de preparar millor el camí al Senyor.

– RECESSOS ENTRE EQUIPS: Són trobades de recés i pregària que aglutinen aleatòriament cada any dos equips diferents, a fi que ens puguem conèixer més íntimament entre tots. Aquests es duen a terme en la data que acorden els equips implicats i, a més a més del moment de recés, alguns acaben compartint el dinar i afavorint una estona de convivència.

– EXERCICIS ESPIRITUALS: Estan programats pels 13, 14 i 15 de març i els impartirà en Joan Febrer, consiliari de Menorca. Pretén ser un moment fort d'aturada i de trobada amb Jesús, en parella i dins el temps de Quaresma. Una experiència molt positiva per a totes les parelles que es proposen viure'l.

Les eines, les tenim a l'abast. Ara el que compta és fer-ne un bon ús, permetre que Jesús ens parli, que la seva Paraula sigui fecunda en la nostra vida i trobi terra bona perquè la llavor pugui donar fruit.

Carlos Moll i Vicky Mascaró

Responsables del Sector B-Menorca

.....

» *Acompanyament als equipistes majors*

El Nadal de 2018 vàrem voler posar en marxa una nova experiència, visitar els matrimonis, persones vídues i membres antics del Moviment per tal de seguir mantenint un lligam.

Vàrem oferir aquesta tasca a Josep Roselló i Leonor Gómez, de l'Equip Ciutadella 11 i la van acceptar gustosos, pensant que era un servei polític i positiu als EMD. Van començar al sector B (de Ciutadella), i el Nadal passat ho varen eixamplar a l'altre sector (Ferrerries i Maó), encomanant la tasca a Marc Florit i Antònia Florit de l'Equip Ferrerries 10.

Després de connectar per telèfon amb ells i quedar amb hora, van començar les visites. L'acollida i hospitalitat d'aquests matrimonis va ser molt bona, els esperaven amb molta il·lusió i naturalment van estar molt contents. Varen compartir les seves vivències, mancats de salut, molts d'anys, enyorances d'altre temps i reunions de tot l'equip i consiliaris.

Tot i les seves xacres i dificultats de mobilitat els van trobar molt serens, molt en pau i molt esperançats en Déu Pare. En les seves visites els hi duen la revista "Vida dels Equips", que es redacta el mes de juny i de desembre, perquè puguin estar al corrent de tot el nostre Moviment: recés, exercicis espirituals, trobades festives, etc... Intenten pregar amb ells, el Pare nostre o el Magníficat.

Demanen al Senyor que els ajudi en aquesta tasca prou important, aportant el seu petit gra d'arena.

"Perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo hi soc allí enmig d'ells" (Mt 18,-20).

Goretti Triay i Basi Martí
EDIP Menorca

» *Trobada de pre-advent del sector del Vallès*

El 27 de novembre vam fer la trobada prèvia a l'Advent de 2019 del Sector del Vallès.

El pare Gaspar i la Parròquia del Carme de Terrassa ens van acollir per dur a terme l'activitat.

En aquesta trobada de dissabte vam presentar una reflexió il·lustrada sobre un text del Papa Francesc. Es tracta de l'exhortació apostòlica "Gaudete et exultate" ("alegreu-vos i gaudiu!") en la que el Sant Pare ens convida a acostar-nos sense pors ni manies a la santedat.

Es tracta d'una senzilla lliçó de teologia espiritual sobre la «crida a la santedat», que vol «omplir de vida l'acció pastoral».

La proposta es basava en els 5 capítols de l'exhortació apostòlica del Papa Francesc. Cada capítol estava introduït per una faula popular i es reblava amb un comentari breu del que ens vol transmetre i de com podem orientar la nostra actuació del dia a dia.

Per acabar vam compartir un berenar. Ja teníem més eines per viure l'Advent.

EMD Terrassa 19

» *Trobada d'Advent del Sector de Barcelona*

El dissabte 15 de desembre, els Equips de la Mare de Déu del Sector de Barcelona vam celebrar la trobada d'Advent a la parròquia de la Verge de la Pau de Barcelona.

Va ser una celebració especial, era la primera trobada que els nous responsables de Sector exercien d'amfitrions, en Lorenzo i la Sílvia Bandini, van donar un toc italià a la trobada amb un berenar on vàrem tastar uns deliciosos "panettones" i altres dolços italians.

El tema escollit per a aquesta trobada va ser Alegria i santedat, va començar la trobada amb una introducció i presentació per part d'en Lorenzo, tot seguit vàrem seguir la vetllada amb el testimoni de l'Isaac Bosch responsable de l'Equip Castelldefels 1, va compartir amb els assistents l'experiència personal, cosa que li va representar descobrir els Equips de la Mare de Déu i formar part d'un equip i la seva visió optimista del futur del Moviment.

Vam gaudir de la participació del periodista i equipista Xavier Pérez Esquerdo, responsable de l'Equip Barcelona 195, que va posar el punt d'humor a la vetllada amb la seva conferència "Ser fidel a l'alegria. Un cristià als mitjans de comunicació".

També vàrem escoltar uns importants consells i reflexions de mossèn David Álvares per estar preparats i per viure millor el Nadal com a persones cristianes.

Per acabar vàrem veure un vídeo que explicava el present del Moviment pel que fa a l'àmbit internacional.

Vam participar unes 50 persones aproximadament, entre adults i infants.

Isaac Bosch i Maria Zaietta
EMD Castelldefels 1

» Pregària d'advent dels Equips

El cap de setmana del 14 i 15 de desembre de l'any passat ens vàrem reunir els matrimonis dels Equips de la Mare de Déu per celebrar la pregària d'Advent. A Ferreries, en un clima de silenci i recolliment es va passar un petit vídeo de l'equip itinerant que fa feina a l'Amazònia. En aquest hi participarà prest Òscar González, un jove missioner laic del municipi. Ens va explicar un poc quina serà la seva feina dins de les comunitats que viuen prop de les fronteres. Després es van fer unes reflexions sobre el text de Lluç 2, 8-20, l'anunci als pastors de la Bona Nova, unes pregàries i unes cançons; tot plegat va permetre que fos una pregària íntima i viscuda.

La pregària de diumenge a Ciutadella, amb el mateix text que el dia anterior, va ser més dinàmica, ja que hi van participar activament els fills dels equipistes més joves. Van saber aportar amb molta il·lusió la seva manera de pregar i juntament amb els seus pares i altres membres dels diferents equips es van desglossar amb comentaris preparats dins de cada equip el que ens deia el text de l'Evangelí.

En acabar, una "picadeta" va fer que entre tots ens desitgèssim unes bones festes de Nadal.

Goretti Triay i Basi Martí
Responsables dels
EDIP Menorca

» *Congrés de laics, del 14 al 16 de febrer de 2020 a Madrid*

“Poble de Déu en sortida”

Els passats 14, 15 i 16 de febrer de 2020 vam participar del Congrés de laics a Madrid, en representació de la Diòcesi de Menorca per la Delegació de Família i Vida, junt amb 6 persones més de diferents àrees.

A la ponència inicial, el director de l'Editorial COPE, José Luís Restán, va presentar la situació actual del laïcat, tot posant blanc sobre negre del que els laics havíem manifestat als qüestionaris precongressuals (congrés treballat en petits grups a les diòcesis i moviments). Instà a tots els presents a participar de manera activa en el congrés, a treure'n conclusions per a després sentir-nos enviats a les diferents parròquies i moviments per anar implementant les diferents línies d'actuació a les realitats locals de cada parròquia-comunitat-moviment. Insistí molt en tenir en compte, durant tot el procés, dues premisses: sinodalitat i discerniment.

Sinodalitat: Diferents camins, però un mateix destí. Animà a caminar junts, amb paciència, de manera col·laborativa i corresponsable. A la nostra Església no tenim cristians de primera o de segona, tots som cristians de la mateixa categoria, per tant, ens animà a caminar junts, des de diferents realitats, per aconseguir el mateix objectiu.

Discerniment: No n'hi ha prou amb una bona capacitat d'elegir. Discernir implicar una escolta activa, un saber entendre el misteri. Es tracta de saber reconèixer, interpretar i elegir.

El dissabte teníem marcats 4 itineraris per l'organització (el primer anunci, acompanyament, processos formatius i presència en la vida pública). Després d'escoltar les presentacions inicials, es van formar les 40 línies temàtiques on es presentaven experiències i diferents realitats d'arreu d'Espanya, d'entre aquestes, la presentada per Pedro i Rocío, responsables de la Superregió dels EMD, "Matrimoni, camí de santedat". En grups reduïts (d'unes 25 persones) anàvem discernint sobre les temàtiques presentades, i responíem a 3 preguntes: quines actituds convertir?, quin processos activar? i quin projecte concret proposar?

Amb totes les respostes es va elaborar la ponència final, "Una pentecosta renovada", presentada pel bisbe auxiliar de Barcelona, Mn. Antoni Vadell i la periodista Ana Medina, presentadora del programa "Perifèries" de la TRECE. Manifestaren que si bé és cert que amb el congrés s'ha aconseguit l'objectiu immediat de **potenciar el rol dels seglars a l'Església**, també és cert que l'èxit definitiu depèn dels treballs que hem d'efectuar en el **postcongrés**.

Es van remarcar les actituds que els laics hem de combatre: l'individualisme, el derrotisme, el pessimisme i el clericalisme. També es manifestà que no és possible una Església en sortida sense reconèixer el paper de la dona en l'Església, el protagonisme dels joves a les nostres comunitats i la inclusió en elles de persones amb discapacitat funcional. **La clau rau en passar d'una pastoral de manteniment a una pastoral de missió**. El Papa, en un missatge projectat, remarcava: "És l'hora de vostès, d'homes i dones compromesos en el món de la cultura, de la política,

de la indústria... que amb la seva manera de viure siguin capaces de portar la novetat i l'alegria de l'Evangelí allà on estiguin”.

Les vuit llavors del congrés van ser:

- Sortim a les perifèries
- Dialoguem i trobem-nos per compartir no sols idees, sinó també afecte
- Visquem la pregària i els sagraments
- Siguem Església de portes obertes
- Cuidem també del que és petit
- Posem als pobres com a prioritat
- Anunciem l'Evangelí sense descans
- Estiguem a prop de la gent

Com a curiositat, gairebé a tots els grups de línies temàtiques trobarem membres dels Equips que estan integrats a les diòcesis en diferents camps d'acció: família, catequesi, Càritas, etc. Amb alguns d'ells aconseguirem torbar-nos per fer-nos una simpàtica foto, que acompanya a aquest article.

Tolo Frau i Juana Anglada

EMD Ciutadella 12 (Menorca B)
Secretariat de Família i Vida de la
Diòcesi de Menorca

» *Congrés de laics*

De les vuit persones de la Diòcesi de Menorca que participàrem en el Congrés de Laics del 14 al 16 de febrer passat, a més a més del senyor bisbe, quatre pertanyem als Equips de la Mare de Déu. Intentarem, en la mesura que ens sigui possible, que els EMD de Menorca es prenguin molt seriosament l'objectiu del Congrés: **Potenciar el rol dels seglars a l'Església.**

Els quatre -tres seglars i un consiliari-, ens prendrem molt seriosament les conclusions dels quatre itineraris: Presentem-nos en els espais públics i en la vida de les persones (**Primer itinerari – Primer anunci**). Acompanyem els qui es troben en situació de vulnerabilitat, i joves, matrimonis i famílies. Ajudem el discerniment vocacional (**Segon itinerari – Acompanyament**). Formem-nos durant totes les èpoques de la nostra vida. Visquem la pregària, l'eucaristia, l'espiritualitat, la doctrina social de l'Església (**Tercer itinerari – Processos formatius**). Dialoguem en la societat civil sobretot entre fe i ciència. Organitzem espais de trobada a favor dels catòlics compromesos en l'àmbit de la política, de l'ecologia integral, d'Internet i xarxes socials (**Quart itinerari – Presència en la vida pública**).

Agraïm al Senyor la possibilitat que vam tenir de viure aquest Congrés i ara de comunicar-ho. I com va insinuar el **Papa Francesc** en una carta dirigida als cardenals Blázquez i Osoro, que va llegir el nunci Bernardito Auza: **Rebutgem l'individualisme, el derrotisme, el pessimisme, el clericalisme.** I gravem-nos molt a fons les paraules del **cardenal Farrel**, prefecte del dicasteri per a laics, família i vida: **Posem el laicat en un primer pla. L'Església ha de descobrir la nostra identitat.**

Joan Bosco Faner Bagur
Consiliari dels EMD

» *Nos presentamos*

Conocimos los Equipos de Nuestra Señora “por casualidad”, buscando en internet un movimiento (o similar) con una espiritualidad conyugal y familiar. Queríamos crecer como personas, sí, pero queríamos hacerlo como matrimonio, pues, como escrito está, “serán los dos una sola carne”.

Así fue cómo conocimos los Equipos. Pronto María Victoria y Agustín, responsables de la región de Cataluña y Menorca, se reunían con nosotros en una cafetería para conocernos, explicarnos el funcionamiento de los equipos y asignarnos uno. Al cabo de unos pocos días llegamos al equipo Barcelona 195, cuyos responsables Xavier y Meritxell, nos han hecho sentir como en casa.

Una de las cosas que más nos gusta de los Equipos es la posibilidad de aprender, de manera conjunta, acerca de temas como la santidad en el matrimonio. Las reuniones mensuales nos sirven para compartir, escuchar los distintos puntos de vista, y la forma en que cada matrimonio trata de llevar adelante su relación (mutua y con Cristo), enriqueciéndonos los unos a los otros con nuestros comentarios. La presencia de un sacerdote en todas las reuniones ayuda, y mucho, a no perder el enfoque sobrenatural de las mismas.

La sentada, por otro lado, nos proporciona un tiempo fijo al mes para sentarnos a solas con nuestro cónyuge y examinar nuestro matrimonio y nuestra vida familiar a la luz del Evangelio, tratando los temas cotidianos con la ayuda y asistencia de la gracia.

Desde que comenzamos hemos hecho algunos cambios, los cuales están resultando positivos, tanto en nuestra forma de relacionarnos (cómo cónyuges) como en nuestra oración familiar.

Aún tenemos mucho que aprender, queda mucho por descubrir, somos unos recién llegados y distamos mucho de conocer a la perfección todo el Movimiento pero estamos seguros de que, se trate de lo que se trate, aprendamos lo que aprendamos, será una ocasión para crecer y profundizar en la vida conyugal, con Cristo cómo centro y sostén de la misma.

De momento, este próximo marzo, haremos nuestro primer retiro de matrimonios. Lo esperamos con ilusión, seguros de que va a contribuir muy positivamente en nuestro crecimiento como matrimonio y como familia.

¡Bendiciones para todos!

Lorena Martín y Napo Anento
EMD Barcelona 195

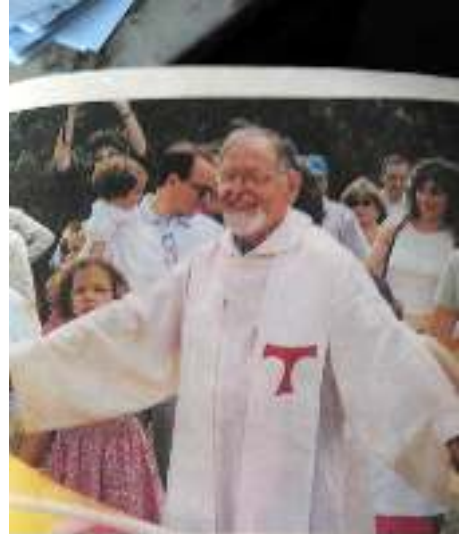
» *Pare Massana, in memoriam*

En una coincidència a la parròquia de Sant Feliu de Llobregat, ens vàrem assabentar del trànsit del Pare Massana cap al cel. Sí, cap al Cel, perquè en tot moment va ser fidel a la paraula de Jesús i a la de Déu, amb la dedicació amorosa a Maria, Mare de Déu i nostra.

A la celebració eucarística del dia 6 de desembre de 2019, en els Caputxins de Sarrià, l'església plena de gom a gom es respirava el seu alè de la Fe, i un seguit de testimonis ens deien el seu pas per la terra, mentre altres ploraven la pèrdua.

Una esgarrifança penetra en el teu interior quan participes en moments on la terra i el cel s'ajunten.

I també vàrem poder donar-li les gràcies a la dedicació que va tenir als nostres veterans durant els anys 2018 i 2019. De fet tota la seva vida la va dedicar, en cor i ànima, als infants, als adults i a les persones grans. ¡Fou un home de dedicació plena al Regne de Déu!

EN LA MISSA DE COMIAT
DE
FRA JOSEP MASSANA I JULIÀ

Va morir en el Senyor
el dia 4 de desembre de 2019
Al Cel ens puguem veure!!

Paco Calvo i Eulàlia Sauret
EMD Barcelona 157

» *Gabriel Rodríguez Candel,* *in memoriam*

Ha estat un home bo, provinent del món obrer, enllaç sindical a l'empresa on treballava a Barcelona. Quan es trasllada a Reus coneix els EMD. És una persona catòlica no practicant, però allí hi troba guia, recer, apropament a l'Església i als sagraments. S'hi troba tan bé i ho valora tant que no esquiva cap servei que se li demana al llarg dels molts anys en que va pertànyer a l'Equip Reus 9. Junt amb l'Agnès, la seva dona, han estat responsables d'equip, de sector, secretaris de la regió Catalunya i Menorca i han fet pilotatge de nous equips.

Fa 6 anys un vessament cerebral l'apropà a les portes de la mort, però quan ni els metges ni els familiars confiaven, es despertà després d'un mes en coma. El sector de Reus va pregar molt per ell i en el seu fur intern creia que era gràcies a les oracions que va despertar i a poc a poc millorar. Voluntat de ferro, volia arribar a recuperar-se del tot, però el dany cerebral hi era. Un segon ictus el va fer recaure. Tornà a lluitar però la naturalesa mana. Després d'aquests anys de sofriment li ha arribat un tercer episodi i en Gabriel ens ha deixat.

El seu record estarà viu en la nostra memòria i el nostre cor.

Carles Ferrer i Carme Roig

EMD Reus 9

Vós m'heu portat
on podré viure segur
(Salm,4)

ELS QUE ENS HAN PRECEDIT A LA CASA DEL PARE

Pare Carles Portabella, jesuïta, el 8 d'octubre de 2019, consiliari de l'Equip Barcelona 51.

Pare Josep Massana, caputxi, el 5 de desembre de 2019, consiliari regional dels EMD de Catalunya i Menorca.

Mª Ángeles Iglesias, viuda, el 24 de desembre de 2019, de l'Equip Barcelona 62 Sector E-G.

Pedro Guardia, el 25 de gener de 2020, de l'Equip Barcelona 167 Sector E-G.

Mª Victoria Martínez, el 25 de març de 2020, de l'Equip Barcelona 149.

» *Fent memòria*

Amb el pas dels anys, la memòria ens juga males passades. Això tots ho sabem i en tenim alguna experiència: de vegades és l'oblit d'un nom, que tenim a la punta de la llengua..., d'altres aquella festa que vam fer i no recordem si abans o després de..., o quan volem fer de nou aquell pastís que ens va agradar tant i... ai! que no ens vam apuntar la recepta...

I aleshores comencem a fer llistes (de compres, de feines per fer, de trucades que tenim pendents) i explorem diversos recursos per anar treballant aquesta memòria, que sembla que ens enganya una mica.

Però hi ha una altra memòria que no ens enganya mai (de fet no sé si se'n pot dir memòria, perquè no en som pas conscients, ni hem de fer cap esforç per arribar- hi); està feta de gestos, de paraules apreses, de somriures i mirades, de pensaments i records que apareixen de sobte, quan menys te'ls esperes.

Són les empremtes que han anat deixant en nosaltres totes les persones importants a les nostres vides, que ens han ajudat a mirar endavant, i amb qui hem après a viure.

I ara que ja no hi són, continuen amb nosaltres, i ens segueixen construint; quan prenem decisions que ens fan ser millors persones, quan seguim les seves petjades en el nostre caminar del dia a dia, quan ens emociona un paisatge que vam compartir, una sortida de sol darrera la muntanya, l'olor de la terra humida enmig del camí.

I el més bo de tot és que per revivre-ho no ens cal fer llistes; només tancar els ulls i somriure.

Lourdes Gabarron

EMD Reus 12

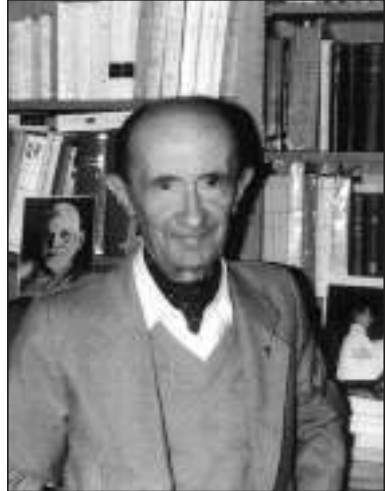
Dedicat a les persones amb les que he tingut la sort de compartir una part del meu viatge.

» *Parleu, Senyor, que el vostre servent escolta*

Us recordeu del que un dia em dèieu del vostre Felip? “És un noi servicial, sempre disposat a fer els meus encàrrecs; de vegades, de tan sol·lícit, se’n va abans de saber què ha de comprar”. Com es veu que sou sa mare!, pensava tot llegint la vostra darrera carta. Quan arriba el moment de la vostra oració quotidiana, us hi poseu sense retard, us llanceu com en Felip, penseu en Déu, parleu amb ell, intenteu de fer sorgir el vostre amor per ell, abans i tot de demanar-li allò que espera, allò que vol de vós. De manera que no tinc pas la intenció d’adreçar-vos altes consideracions sobre la pregària, sinó de donar-vos un consell ben modest, altrament tan important com modest: no comenceu mai la vostra oració sense primer haver marcat un temps d’espera, sense haver establert el silenci dintre vostre, sense haver interrogat Déu sobre què heu de fer d’aquest quart d’hora de pregària.

Torno al vostre Felip. Aquest noi servicial és també un noi ben educat. He constatat que, davant allò que anomenem una persona gran, calla, deixa parlar (encara que hagi de mossegar-se la llengua). ¿Per què davant d’aquesta persona infinitament més gran que és Déu, no feu el mateix que heu ensenyat al vostre fill? ¿Per què no li deixeu la iniciativa de la conversa?

Enteneu el meu consell: no us convindo pas a preguntar-vos vós mateixa el que aneu a dir a Déu, sinó a preguntar-li què té ell per dir-vos, quina resposta espera de vós, quina ha d’èsser la vostra actitud d’ànima per tal de ser-li plaent.

Sé que em replicareu: “No em prengueu per una gran mística. Jo no sento mai que Déu em parli!” I és clar! Per sentir, potser caldria començar per escoltar! “De tota manera, a vegades no li he parlat en tota l’estona, però mai no he percebut la seua veu”. ¿Esteu ben segura que desitgeu escoltar-lo, que us hi poseu amb tota l’atenció?

Per altra banda, jo no us prometo que la seva veu es farà sensible. Encara que això pot produir-se: Sant Pau, tremolós i deprimit, com perdut en la gran ciutat cosmopolita de Corint, sent la veu del Crist que el reconforta amb gran tendresa: “No tinguis por, parla i no callis; que jo soc amb tu” (Ac 18: 9-10). Però aquesta no és la manera normal d’actuar del Senyor, ni amb Sant Pau.

Si preneu el costum de començar la vostra oració per un moment de silenci atent, interrogatiu, aviat descobrireu en quin sentit pot dir-se que Déu ens parla. A vegades, d’aquest silenci sorgirà dolçament un pensament, un pensament amb sabor de pregària; feu-li un bon acolliment; oferiu-li un clima propici per madurar. Recordeu els versos admirables de Paul Valéry, que també podríem aplicar a l’oració:

*Paciència, paciència,
paciència en l’atzur!
Cada àtom de silenci
és la promesa d’un fruit madur!*

D’altres vegades, els pensaments no apareixeran tan espontàniament. Us caldrà encadenar la reflexió al silenci, cercar allò que ha d’ésser la vostra oració a fi de respondre a l’espera del Senyor. Per exemple, sotjareu en esperit les perfeccions d’aquest Déu en presència del qual us esteu, i potser llavors se us imposarà la necessitat d’adorar, o de donar gràcies, o bé d’humiliar-vos. O bé us recordareu que l’Esperit de Crist crida en el fons de la vostra ànima: “Pare, pare” i la vostra oració esdevindrà adhesió de tota la vostra fe, de tot el vostre ésser a l’amor de Fill pel seu Pare. O bé, encara, serà un esdeveniment familiar, o mundial, que se us farà present com havent d’inspirar la vostra oració i intercedireu per éssers que tenen necessitats de socors, com Abraham a l’alzina de Mambré clamant per les ciutats amenaçades pel foc del cel (Gn 18). Us semblarà potser que Déu no ha intervingut gaire en tot això, que vós sola heu cercat i escollit el tema de la vostra pregària. De fet, si no us heu llançat inconsideradament a l’oració, si heu demanat humilment

al Senyor que us ajudés, és ben legítim de creure que ell ha sostingut de dins estant el vostre esforç de reflexió, fins i tot si no n'heu tingut consciència, i que us ha menat a comprendre els seus pensaments i els seus desigs. Transmetre a un altre els propis pensaments, els propis desigs, no és això parlar-li?

Nogensmenys, sigueu sempre modesta, no imiteu aquells qui s'imaginem ingènuament que les idees que se'ls ocorren són certament les mateixes idees de Déu.

De tot això que us escric, reteniu sobretot que la primera paraula de la nostra pregària (tant si som debutants o experimentats en la vida d'oració) ha de ser sempre la del jove Samuel: "Parleu, Senyor, que el vostre servent escolta" (1S 3:9).

Un vell autor del segle XVII, el P. Bourgoing, en escriure sobre el tema de què acabo de parlar-vos, donava per recolzar la seva tesi un argument irresistible (!): "Si la naturalesa ens ha donat dues orelles i només una llengua, és per mostrar que, quan conversem amb els homes, hem d'escoltar almenys dues vegades més que no parlar. Què no hem de fer, doncs, amb Déu!"

Pare Henri Caffarel

Cent cartes sobre la pregària,

Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

» *Edip a Catalunya: És la nostra missió*

Com ja us vam anunciar a l'última revista, hi ha diversos equips en pilotatge. Des de principis de curs fins ara s'han anat formant equips a gairebé tots els sectors, cosa que és molt bona notícia, perquè vol dir que els sectors estan vius i en creixement. Els equips que s'estan pilotant en l'actualitat són:

- Vallès: Equip de 6 matrimonis
- Tortosa B: Equip de 6 matrimonis
- Menorca: Equip de 4 matrimonis
- Barcelona: Equip de 5 matrimonis
Equip de 5 matrimonis

A més a més, s'està formant un altre grup a Barcelona que, de moment, es compon de dos matrimonis interessats, tot esperant que dues parelles més s'animin, per començar el pilotatge.

També s'està acompanyant a un altre grup de 6 matrimonis des de fa dos anys.

L'impuls que han donat els nostres consiliaris en la formació d'aquests equips en pilotatge ha estat la clau. Us demanen a tots els equipistes que animeu als vostres consiliaris a que estiguin amb els ulls ben oberts per tal de trobar matrimonis i oferir-los el nostre tresor, que són els Equips.

Volem compartir amb vosaltres la situació dels equips en pilotatge a la nostra regió, no només perquè és una joia, sinó també, perquè us volem demanar que reneu molt per totes aquestes parelles i per els seus pilots, perquè sàpiguen acompanyar-los i guiar-los en el camí.

El mes de febrer vam fer una primera reunió de pilots, per posar en comú les il·lusions i dificultats, i per compartir experiències i trobar entre tots la millor manera de pilotar. No va ser fàcil, perquè penseu que hi ha pilots a Menorca, a Tortosa, al Vallès i a Barcelona. Els membres de les dues darreres àrees tenen més facilitat per trobar-se, però amb Menorca i Tortosa costa una mica més. Sort en vàrem tenir de la tecnologia que amb el vídeo de whatsapp i l'Skype ens vàrem poder trobar tots.

Per altra banda, encara que poc a poc, el Grup de “motxillers pels equips” va fent la seva tasca de difusió. Us recordem que necessitem mans i oració. ¡Animeu-vos a col·laborar-hi!

Agustín Labrador i Victoria García
Responsables dels EMD de Catalunya i Menorca

» *Notes del Secretariat*

***Voleu estar al dia de les activitats
del Moviment a casa nostra?
Consulteu l'agenda al web <https://emd-cm.cat/>***

***“Us demanem, si us plau, que si algun membre dels EMD
canvia d'adreça postal, avisi al Secretariat perquè se li
pugui fer arribar la revista al nou domicili.”***

***Si voleu la revista en format digital
adreceu-vos directament al web <https://emd-cm.cat/>***

ADREÇA

Equip Mare de Déu
Catalunya i Menorca
Edifici de la Parròquia de Sant Isidor
C/ Urgell, 176, 2n 08036 Barcelona
Horari: dimarts de 10 a 12 h
Telèfon: 934 675 551

FACEBOOK

Us recordem que estem al facebook:
EMD Catalunya-Menorca

Si us cal contactar-hi fora d'hores:
correu electrònic:

secretariat@emd-cm.cat

<https://emd-cm.cat/>

Europa, sens dubte, morirà si no lluita per les seves llengües, les seves tradicions locals i les seves autonomies socials. Si no s'oblida que Déu és en el detall.

George Steiner

Recordem que en la tradició semítica sabàtic s'entenia com un temps de llibertat i per recordar que en l'origen del que som hi ha sempre la llibertat com alliberament. De fet, contra els usos actuals, sabàtic significa pròpiament suspensió de l'obligació de rendir. L'any sabàtic era un any de guaret sagrat per recordar que els que ens permet viure humanament no és sentir-nos posseïdors de la vida, sinó receptors, acollidors i servidors de la vida. En llenguatge teològic, que la terra no és nostra, sinó un do de Déu. O, com diu el papa Francesc, la nostra casa comuna.

Àngel Castiñeira/ Josep M. Lozano

La tasca dels laics és la principal i la raó de ser de l'Església, ja que tots els seus membres, clergues inclosos, són, primer de tot, poble de Déu. Crec que, més que parla d'involucrar els laics en la vida de l'Església -que pot sonar a integrar-los en l'estructura clerical- el que cal és concebre una Església d'estructura laïcal, com diu el teòleg Josep Gil i Ribas.

Personalment, considero escandalosa, en el segle XXI, la situació de les dones dins l'Església. No es tractaria pas de clericalitzar les dones, sinó de valorar totalment i fins a les últimes conseqüències la nostra dignitat i de rectificar l'afirmació de Joan Pau II que "la no admissió de les dones en l'ordenació sacerdotal significa l'observança d'un disposició que cal atribuir a la saviesa del senyor de l'univers".

Montserrat Coll

La doctrina de la no-violència no és patrimoni de Gandhi, sinó de Tolstoi, de qui el polític i filòsof indi es reconeix deutor, i ho declara: El Regne de de Déu és en vosaltres li va canviar la vida. “La no resistència al Mal amb la violència” era l'emblemàtica proposició de base de Tolstoi. L'origen del pacifisme actiu i militant no és budista, sinó cristià: ve del principi evangèlic de parar l'altra galta.

Miquel de Palol

Gaudí partia de la natura, el mirall de tot: de la fe, el projecte que justificava el seu viure, i de l'arquitectura, que és la manera com hom, cadascú a la seva, empeny la seva tasca al món. Fins i tot en religió, Gaudí va optar per Sant Felip Neri, sacerdot renaixentista que va establir que cadascú s'adrecés als creadors amb la pauta que li abellís.

Arnau Puig

Interioritat, austeritat i solidaritat es descobreixen formant part d'una única constel·lació, que també podem relacionar amb el silenci, la paraula i l'acció. L'atenció a aquesta doble triada ens va fent més humans i ens obre simultàniament als altres i al Fons d'on tot brota i al qual retorna contínuament. La interioritat és necessària com a contrapunt a aquest bombardeig d'activitat, informació, imatges, sorolls, possibilitats, etc., que la nostra cultura ha generat.

Xavier Melloni

Envellir és com escalar una muntanya. Mentre es puja, les forces minven, però la mirada es fa més lliure i serena.

Ingmar Bergman

Tria a cura de **Carme Meix**

» Déu company

Jo som el vostre ca que bava,
el meu clamor és una saliva amarga.
Des del llim de la terra, la meva veu com un colomí,
com un colom de mar ferit pels caçadors.
Les meves mans no han cantat,
estic a la fosca com un munt de baleigs,
i la meva memòria cruix com una garba d'aritges.
Jo no he tret espiga; només herba, Senyor.
Te cant com un marge ple d'escanya-rossins.
Però en la meva soca desficiosa pel banyarriquer,
de cada aurora, de cada dia, de cada lluna,
és més alta la flama vibrant del vostre amor,
que ara és el meu amor, Senyor.
Les meves malures brillen com a rams fosforescents de civada,
i és l'amor damunt el meu front com un batall joveníssim.
I Vós, Senyor, vora els meus ossos incendiats,
vora la meva carn agra com un pa florit,
estau com un ca fidel,
llepant-me aquestes nafres que, amb la seva claror,
canten la misericòrdia de la vostra saliva.

Blai Bonet

Trià a cura de **Carme Meix**

» **Lluitar amb el diable. Memòries de la presó, de Ngugi wa Thiong'o**

L'autor d'aquest llibre és de Kènia, un país africà que va ser colonitzat per anglesos. En Thiong'o ens narra els problemes que, per als nadius, va representar aquesta colonització. I la lluita del seu poble per foragitar-los, amb la forta repressió que va representar. El problema va ser que la males praxis dels anglesos van ser copiades pels caps de governs africans que els van substituir. Així, ell, entestat en escriure en la seva llengua nadiua, kikuiu, va ser empresonat sense judici en una presó de màxima seguretat. Ens explica les vexacions, les pors, també la solidaritat amb els altres presos polítics durant el seu captiveri. Ell, per sobreviure anímicament, va estar escrivint una novel·la en paper de vàter. En la seva llengua natal, evidentment!

Algunes de les situacions que va viure em fan trobar paral·lelismes amb la nostra situació actual. Un llibre molt ben escrit que m'ha agradat molt. La traductora n'és Josefina Caball.

Una altra cosa que destaca l'autor és el paper dels missioners cristians, que considera, amb raó, aliats al poder colonial. El lema que els inculcaven:

Confiar i obeir,
perquè no hi ha altre camí
per fer feliç Jesús
sinó confiar i obeir. (Als anglesos, naturalment!)

A les escoles missioners els van ensenyar la llengua del conqueridors, l'anglès, cosa que estava bé si no fos que van negligir ensenyar-los la seva pròpia, que va quedar reconvertida en un patuès. Us sona?

Una actitud que les esglésies cristianes, que tan bé han fet en altres camps missioners, van saber rectificar a temps. O això espero!

» *La pau perfecta*

Hi havia una vegada un Rei que va oferir un gran premi a aquell artista que pogués captar en una pintura la pau perfecta.

Molts artistes ho van intentar, el Rei va observar i admirar totes les pintures, però només n'hi va haver dues que realment li van agradar i va haver d'escollir entre elles.

La primera era un llac molt tranquil. Aquest llac era un mirall perfecte on es reflectien les plàcides muntanyes que l'envoltaven. Damunt de les muntanyes s'hi veia un cel molt blau amb tènues núvols blancs. Tots els que van mirar aquesta pintura van pensar que aquesta reflectia la pau perfecta.

La segona pintura també tenia muntanyes, però aquestes eren escabroses i descobertes. S'hi veia un cel furiós del qual queia un impetuós xàfec amb llamps i trons. Muntanya avall semblava retronar un escumós torrent d'aigua. En tot això no es revelava res pacífic.

Però quan el Rei va observar acuradament, va veure que després de la cascada hi havia un delicat arbust creixent en una esquerra de la roca. En aquest arbust hi havia un niu. Allà, enmig del rugir de la violenta caiguda d'aigua, hi reposava plàcidament un ocelllet en mig del seu niu...

Sense dubtar-ho el Rei va escollir aquesta pintura i va explicar:

“Pau no significa estar en un lloc sense sorolls, sense problemes, sense treball dur o sense dolor. Pau significa que malgrat estar enmig de totes aquestes coses, existeixi calma i serenitat dins del nostre cor. Aquest és el veritable significat de la pau.”

Adaptació d'un conte Zen

Triada de **Lourdes Gabarron**

“Us deixo la pau, us dono la meua pau. Jo us dono la pau que el món no dona. Que els vostres cors s'asserenin i no temin.”

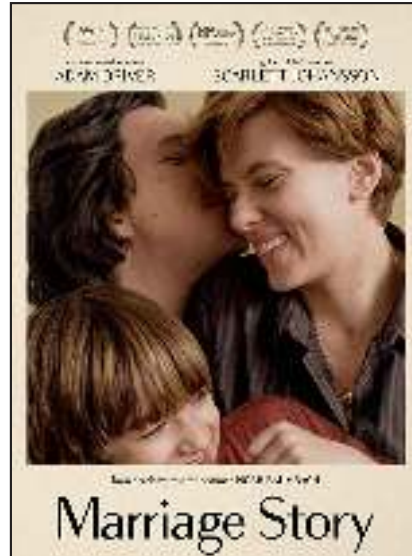
Jn 14,27

» *Història d'un matrimoni* (*Marriage Story*)

2019, NETFLIX

Aquesta és la història que dona sentit a totes i cadascuna de les paraules del Pare Caffarel i la nostra missió de santetat a través del matrimoni. De fet, tota la pel·lícula és com un gran anunci amb l'única absència del logotip de l'ENS al final amb una veu en off que digui: "això no t'hauria passat si tinguessis un equip". I és que mirant aquesta pel·lícula un és més conscient de la importància d'entendre que el matrimoni és cosa de dos que anhelan ser un, per no acabar com els protagonistes, malgrat estimar-se moltíssim.

La pel·lícula entra bé, fins i tot, durant 10 minuts, sembla que resultarà ser un "pastissot" dolç de final feliç. Scarlett Johanson i Adam Driver són una parella que amb un fill en comú que viuen a Nova York i que es dediquen al món de l'escenari. Ell és director de teatre, un intel·lectual meticulós que s'ha fet a si mateix. Sense més família que la seva esposa i el seu fill. Ella és una actriu que després d'un fracàs professional i sentimental coneix l'Adam i ho deixa tot per ell. Ciutat, família, feina i carrera. Renuncia a tot per amor i es fa a imatge i semblança del que vol el seu marit, que sense una actitud autoritària aconsegueix una vida plena amb ella, malgrat ella i les seves necessitats.

Aquesta pel·lícula, que ha estat nominada als Premis Oscar de 2019 al millor guió, no és una gran pel·lícula, però sí que és una gran història. Una d'aquelles que escoltem sovint d'algú que coneixem o inclús d'algú proper, en el meu cas, els meus pares. Després de 23 anys de casats es deien adeu i treien el pitjor d'ells mateixos sota la incrèdula mirada dels del seu voltant que murmuraven "tan bona parella que feien". I heus aquí el rerefons de la pel·lícula i per tant del matrimoni... no és el mateix ser que semblar. Una cosa molt complicada de saber en l'actual societat del postureig.

Meritxell Plana
EMD Barcelona 195

» *Tweets del Papa Francesc*

Hemos recibido la vida no para enterrarla, sino para ponerla en juego; no para conservarla, sino para darla. Quien está con Jesús sabe que el secreto para poseer la vida es entregarla (21-2-2020).

Para seguir a Jesús hemos de dar tres pasos: acercarnos a Él para conocerlo; confesar -con la fuerza del Espíritu Santo- que es el Hijo de Dios; y aceptar el camino de humildad y humillación que eligió para redimir a la humanidad (20-2-2020).

Todos nosotros tenemos una parte del corazón endurecida. La medicina contra la dureza del corazón es la memoria, recordar los beneficios del Señor. Esto mantiene el corazón abierto y fiel (18-2-2020).

No nos bastamos a nosotros mismos: necesitamos desenmascarar nuestra autosuficiencia, superar nuestras cerrazones y volver a ser pequeños por dentro, simples y entusiastas, llenos de amor a Dios y al prójimo (17-2-2020).

Nuestra oración no debe limitarse sólo a nuestras necesidades: una oración es verdaderamente cristiana si tiene también una dimensión universal (15-2-2020).

Cuántas veces olvidamos al Señor y negociamos con otros dioses: dinero, vanidad, orgullo! Pidamos a Dios la gracia de comprender cuándo comienza nuestro corazón a resbalar hacia la mundanidad. Si se lo rogamos, su gracia y su amor detendrán nuestra caída (13-2-2020).

ANIMEU-VOUS I RESERVEU
EL 18 D'ABRIL...

TOTHOM CAP A BEGUES!

TROBADA GENERAL DELS
EQUIPS DE LA MARE DE DÉU

QUÈ farem?

- 10.00h – Arribada i cafetó
- 10.45h – Presentació de la jornada pels responsables regionals
- 11.00h – Ponència a càrrec del bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Toni Vadell
- 12.00 – Taller d'oració i gimcana
- 14.00h – Dinar
- 15.45 h – Fotografia de grup
- 16.15 h – Equips mixtes
- 17.30 – Eucaristia
- 18.30 – Fi de la trobada

ON la farem?

Casa d'espiritualitat Pare Manyanet

Carrer de Morella, 14
08859 Begues, Barcelona

COM apuntar-se?

Empleneu el full d'inscripció amb les vostres dades i envieu-lo al responsable del vostre Sector, abans del 22/03/2020

Notes de l'organització

Inscripció: 15 € per adult, els nens no paguen. Hi haurà servei de guarderia per als infants. Si us plau, heu d'avisar dels nens que vindran i de les seves edats. Cadascú ha de portar el seu dinar. Els entrants i les postres seran per compartir.

